CHAPTER TWO

THE TEXT

2.1 Transcription and Textual Variants

Frags 1-2 on Nah 1:3b-1:6	
בסופה ובשערה דרכו ון ענן אובק רגליופשר:	1
• []ת ה'[]ער שמיו וארצו אשר בי	2
גוֹעֹןר]בים וֹייבֹןשהווֹ vac פּןשׁרוּ הים הם כל ה∘[3
לעש הת בדם משפט ולכלותם מעל פני האדמה	
עם [מוֹשׁלֹיהם אשר חחם ממשלתם [5a
אמלל בשן ווכרמל ופרח לבנן אמלל vac שמלל אמלל ופרח לבנן אמלל	5
]הוֹ כו רבים רום רשעה כי הי[6
]מל ולמושליו לבנון ופרה לבנון היא[7
הם ואבדו מלפני[]בחיר[8
ב]∘ל יושבי חבל vac [] הֹרֹ[ים רעשו מְמנו והגבעות התמוגגו	9
ותשא הארץ ממנו ומלפניןו חבל וכוןל וושבי בה לפני זעמו מי יעמוד ומי	10
יקום בחרון אפו י[11

¹ MT, MurXII: אורבושון, with a single yod serving both as a root letter and as a marker for the piel imperfect. Our reading of אורבושון employs standard orthography for the piel form. An alternate reading of hiphil וייבן שהוו is also possible.

² MT: אלבוון אורבון אורבו

doublet from the previous hemistiche דעשר ממנוֹ,

מדור לרשעי נוים vac אשר הלך אריי לביא שם גור אריי!	1
ואין מחרידפשרודמי]טריס מלך יון אשר בקש לבוא	2
ירושלים בעצת דורשי החלקות	
ביד מלכי זון מאנחיכוס עד עמוד מושלי כחיים ואחר תרמס	3
ארי מורף בדי גוריו מונק ללביותיו מרף v[ac	4
על כפיר החרון אשר יכה בנדוליו ואנשי עצתו	5
ימלא מרף חירה מעונתו מרפה vac פשרו על כפיר החרון ur וימלא מרף	-6
מות בדורשי החלקות אשר יחלה אנשים חיים	7
בישראל מלפנים כי לתלוי חי על ٥٠٠ [יק]רא הנני אלי[כה	8
נא[ם יהוה צבאות והבערתי בעשן רובכ]ה וכפיריכה אכל חרב	9
והכר[תי מארץ מ] הפה" vac	
ולא י[שמע עוד קול מלאכיכה vac פש]רו רובכה הם גדודי הילו	10
•[] יוכפֿיריי הם	
נדוליו []וטרפו הוא זהון אשר קי[]י ירושלים אשר	11
י] תנודה ע[א] פֿרים ינתן ישראל [12

1 MT: 5778 in both occurrences in line 1 (so too, MurXII), and in line 4. The forms differ in both pronunciation and orthography. Both forms are common throughout MT.

² MT: 772. The pesher's plene orthographic variant is in accord with other *qal* participles in 40pNah.

- 3 MT: WITTE, (MurXII WITTE). The form in the pesher accommodates standard vocalization and a plene spelling of 5, as well as normal masc, plural formation. Horgan describes the less typical form in MT as a fem. pl., but it is more likely an alternate masc, form, like Figure 150007.
- - ⁵ MT, MurXII lack 572. See section 2.2, below.
 - 6 MT: 37-55. See section 2.2, below, on the reading of this word in 4QpNah.
- MT: משנושל (MurXII). The form in the pesher most likely reflects a fem, sing noun, in contrast to the plural of MT, and in agreement with the probable singular of TVV. Brooke's argument in favor of a deliberate exegetical variant is not persuasive.
- ⁸ MT: כפיריך. The clearly mase, form in the pesher diverges from the vocalization of MT, which indicates a fem. 2nd person possessive suffix in this word and throughout the verse. See below, on the restorations of אלי[כה], אלי[כה] מלאפיכיה].
- 9 MT: אַרַבְּיבְ (MurXII בְּבְּיבֶׁים). The form in the pesher is test taken as a free-standing feminine abstract noun, "predation," like מַרְבָּים in Nah 2:13b, cited in line 6 in the pesher. See section 2.2.

NOTE: The following variants from MT are restored with a high degree of certainty, as discussed in section 2.2: line 8, חבלאביכוה; line 9, חבלאביכוה; and line 10.

Frags 3: 4 II on Nah 3:1-5

1 ומלאכיו הם צירו אשר לא ישמע קולם עור כנויים vac הוי עיר הדמים כולהº [כחש פר]ק מ[ל]אה

2 - פשרו היא עיר אפרים דורשי החלקות לאחרית הימים אשר בכחש ושקר [...י] תהלכו

THE TEXT

לא ימוש? מרף וקול שום וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה. מרקדה פרש מעלה להוב?

4 וברק חנית ורוב חלל וכבוד הבר ואין קץ לגויה וכשלו וגויתם עמני משלת דורשי החלקות

5 אשר לא ימוש מקרב עדתם חרב נוום שבי וכז וחרחור בינותם ונלות מפחד אויב ורוב

פגרי אשמה יפולו בימיהם ואין קץ לכלל הלליהם ואף בנוית בשרם יכשולו בעצת אשמתם

² MT: הלם. The plene orthography is typical of 4QpNah.

⁹ יכשלו = MT *qere*; MT *ketib*: יכשלו. The converted perfect is synonymous with the graphically similar imperfect.

The conjunction in 4QpNah produces an illogical variant homophone of MT, and is most probably a scribal error. Cp. בעניים in the pesher interpretation in line 6. Allegro observes that 4QpPs^{*}(171) 3–10 iv 7 features a similar error, along with a correction, pertial {\}}. Fitzmyer seems to view the "consonantal shift" between □ and □ as a normal phenomenon rather than an error. See his note on משונים, which he understands as היבוים, in 4Q196 frag. 2 line 1 (DJD XIX. 10).

⁺ MT: דמים. Weiss notes the possible influence of Ezek 22:2; 24:6,9 עיר הדמים.

³ MT: מים". This "hollow" root appears as מוש in 4QpNah (both in the lemma and in the interpretation in line 5), and as שיש in MT. Note the visual similarity between ' and ', and the semantic interchangeability of the forms of the root. Cf. HALOT s.v. שמש (Prov 17:13 ketib המשש), קפוש המששח.

^{*} MT: 📆. Although the absence or presence of a conjunction is generally insignificant, in this instance the added var probably reflects a deliberate exegetical variant. See ch. 7.

⁵ For 4QpNah בוהל, MT has הלחב דולה. The *qtol* form is typical of Qumran morphology, though בהל, and להובל are all attested elsewhere in Qumran literature (see occurrences listed by Maier). See Qimron's discussion of the *qutl. qtol*, and *qotol* forms as variations on the *qutl* pattern at Qumran (*The Hebrew of the Dead Sea Scrolls* [Atlanta, Ga.: Scholars Press, 1986] 200.24 and the chart at 200.241). The omission of the word בהל and perhaps that of the conjunctive , may be attributed to scribal error. Note that בהל does appear in the pesher interpretation in line 5.

⁶ MT, MurXII: מדיב. The plene orthography is typical of 4QpNah. Cf. מדים, in line 7

⁷ MT: יכבה. The pesher's *qtol* form is typical of Qumran Hebrew. Cf. 1.4 מלהוב above.

^{*} MT: תְּבֵּבְ (MurXII מְבֵּבְ). The morphological variation may have semantic underpinnings, as תְּבֵּר in BH generally refers to spatial limits, or "edges," whereas real is more commonly used to indicate numeric or temporal finitude, which is the required meaning here.

THE TEXT

37

7 מרוב" זנוני זוגה מובת חן ובעלת[™] כשפים הממכרת[™] גוים בזנותה[™] ומשפחות ב[כ]שׄפֹיה 8 פשרוׄן ע]ל מתעי אפרים 201 אשר בתלמוד שקרם ולשון כוביהם ושפת מרמד יפונו ברות

9 מלכים שרים כוהנים ועם עם נר גלוה ערים ומשפחות יובדו בעצהם ג'וכובדים ומוש(לים

יוטה לשונם vac הנני אליך נאם יהוה צןבאו]ה וגלית 10 יפולו [..]טה לשונה vac שולי[דן וממלכות /// קלונה 11 שולי[דן על פניך והראןי]ת גווים מער [ד]

وهـ أه [......]

¹¹ MT: מרב (MurXII מרב). Cf. the plene orthography for זו in line 4.

ַ הנוים בנ∘תם [ובש]קֿוצי תועבותותיהם **והשלכתי עליך שקוצים**! [ונ]בׄלתיך

ונ] בניחם בניחם [ובש] קוצי תועבותותיהם והשלכתי עליך שקוצים [ונ] בלתיך ושמתיך

כאורה בינו והיה כול רואיך ידודו ממך עלין מעשיהם הרעים לכול ישראל בשרו על דורשי החלקות אשר באחרית הקץ ינלו מעשיהם הרעים לכול ישראל ורבים יבינו בעיונם ושנאום וכארום על זדון אשמחם ובה[.]לות כבוד יהודה מודדו פתאי אפרים מתוך קהלם ועזבו את מתעיהם ונלוו על יינו שלא ואמרו שודדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקשה מנחמים לך משלי פשרו [.] קהל שורדה מודדה בנסחם ולא יוסיפו עוד לתעות [.] קהל ופת אשר תובד עצחם ונפרדה כנסחם ולא יוסיפו עוד לתעות [.] קהל ופת אמון עוד את עצחם ישר מנשה והיארים הם נד[ו] ל' מנשה נכברי ה[.....]ים את מ[....] פשרו אמון הם מנשה והיארים הם נד[ו] ל' מנשה נכברי ה[.....]ים את מ[....] מים סביב לה אשר חילה ים ומים חמותיה עצרם "מותיה במותי ומצמה" [ומצרים ואין קצה...

אT: שקצים. The plene orthography is typical of 4QpNah (cf. MurXII שקצים).

MT: אדס. See section 2.2 for our discussion of the odd form in MT and the

pesher variant.

⁵ MT: ואמר See above, ודודו.

Frags 3-4 III on Nah 3:6-9

⁶ MT, MurXII: שרדה. The form in the pesher is best viewed as a plene orthographic variant of MT.

⁷ MT: אבקט. The addition of a lengthening suffix is one of the Qumran scribal characteristics catalogued by Tov, "Orthography," 31–57. Cf. Qimron, Hebrew, 44.
 ⁸ MT: החשב (MurXII, החשב). See section 2.2.

9 MT: مرا (MurXII ه[ا]م). In MT, "No" is part of the place name "No-Amon." As noted by Allegro, 4QpNah seems to take "מ as a preposition, a lengthened

poetic form of 72: "than Am[on]." Cf. Peshitta and LXX.

10 MT, MurXII: דה'. The fem. possessive suffix of 4QpNah is absent in MT. Strugnell views the possessive pronouns in LXX and Peshitta as attesting to this variant, but the pronouns could reflect exegetical or practical translation choices rather than an alternative text. Thus, AJPS renders MT, "Its rampart a river."

¹¹ MT: מרב. See section 2.2.

 12 MT, MurXII: תומתה Our reading fellows Strugnell, with an apparent pl. possessive suffix rather than the sing, possessive of MT. Cp. Allegro's ה[[] מרונים.

¹² MT: בעלה See section 2.2, for our reading of the conjunction in 4QpNah.

13 MT: המכרה The form in the pesher is best viewed as a high various fourth.

¹³ MT: המכרח. The form in the pesher is best viewed as a *pi'el* variant for the MT *qal*. See further, below.

¹⁴ MT: בוענים. The word is not very legible in 4QpNah, but definitely differs from MT. See further, below.

¹⁵ MT, MurXII בליתו See section 2.2 below on the pesher's use of the second person suffix in this word and in our restoration of מולים in the continuation of the lemma.

³ MT: באר לב. The plene orthography of both words in 4QpNah is as expected. The plene בול appears in the pesher interpretation as well, in III,3. Note the plene orthography of בול בורון לווין לווין לווין לווין לווין לווין לווין לווין לווין וויין ווייין ווייין ווייין ווייין וווייין ווייין וויייין וויייין ווייין וויייין ווייין ווייייין וווייייייי

¹ MT: דור The use of the plural in both the lemma and the identification in line 5, is probably a harmonizing emendation, towards agreement with the plural subject מול רואין. LXX (ὁ ὁρῶν) and the Peshitta correct in the opposite direction, with a sing, subject (Cf. Strugnell). Brooke (89) views the harmonization as an accommodation of the pesher interpretation rather than the biblical text itself.

¹³ MT: פנאמד Perhaps an orthographic variant, if vocalized as a pu'al verb, meaning, "she was mighty." Alternatively, πουν may be a qutl noun with a fem. possessive suffix, "her might," like the Peshitta and LXX (ἰσχὺς αὐτῆς). (Thus, Allegro). In fact, even without a mappiq in the heh, the MT form itself might be taken as a noun with a feminine suffix. (Cf. Spronk, 130).

38

Frags 3-4 IV on Nah 3:10-12

פשרו הם רשע[י]ה בות פלג הגלוים על מגשה גם היא בגולה!	1
הולרה רשרי נח	1
יון לכן בכב בב עילוליה? ירוטשו? בראש כל חוצות ועל נכבדיה יורו! גורל וכול	2
ג[דו]לֹוִיה רָוֹתקוֹּ ָּ ָ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ ַ	
בוקים פשר על מנשה לקץ האחרון אשר תשפל מלכותו בי°[3
נשיו עילוליו וטפו ידכו בשבי נבוריו ונכבדיו בחרי]	4
ותהי ⁶ נעלמה vac פטרו על רטען אוֹ[פרים 6	5
אשר חבוא כוסם אחר מנשה []ל[גם את תבקשי	6
מעוז בעיר מאויב פש[רו ע]ל[7
משרים בער בשרים אורביהם בערון	8
תאנים עם[בכורים	9
]°	10
[1	[1]
N. I. O. I.	2
on Nah 3:13-14	-

Frag 5

]° ים ים ']∘ים נכול ישרא[ק...] יים מצור שאבי לך 2 ...חיקי מבצן וישרא[ק...] יים מצור שאבי לך 3 ...חזקי מבצן וויף בואי בטיום...

² MT: עלליה (4Q385 6 II,8: ווֹשלליה). See Section 2.2.

³ MT: ידומטו The plene orthographic variant is typical of Qumran Hebrew.

¹ MT: לגלה (MurXII: [לגל[ה]). Weiss notes that this is the only occurrence in MT of הלך לנלה, with lamed as the preposition. The variant in 4QpNah employs the mere usual prepositiona bet, which also appears in the subsequent phrase, 202. The Peshitta בשביהא probably renders MT בשב. without any equivalent for Strugnell notes the plene orthography in the pesher as well.

⁺ MT: און Both און appear elsewhere with ידו in BH, in the sense of "to cast." For this reason, the ancient translations cannot be used as evidence of either reading. Cf. Weiss for other examples of dalet/resh interchanges in the Bible, and for references to the phenomenon in rabbinic literature. Note also that the imperfect form in the pesher, in contrast to the perfect in MT, is in agreement with ירוכשו.

⁵ MT: לכל. The plene orthography in the pesher is to be expected, but note, with Weiss, the defective orthography in 505 to 2, a few words earlier in the verse. in accordance with MT.

⁶ MT: והדוי. The simplest explanation for the vav is that it is an added conjunction, as in LXX and Peshitta. Doudna (223-25), however, explores the possibility that the vav held some greater significance, e.g., that it functioned as a conversivevav or that it is a reflection of some more serious lexical variant and/or scribal

is not in MT or other versions. The plus in 4QpNah is not well-suited to the lemma. (Thus, Carmignac). Brooke (86) suggests that the author of the pesher "anticipated his interpretation and inadvertently slipped an extra word into his text of Nahum." He rejects Allegro's suggestion that the plus reflects a deliberate accommodation of the lemma to suit the pesher interpretation in line 8. He observes that the word is superfluous, since the lemma's משנה provides a sufficient peg for the pesher interpretation.